

733**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI**

z dnia 6 lipca 2000 r.

**w sprawie wysokości i warunków przyznawania policjantom należności
za podróże służbowe i przeniesienia.**

Na podstawie art. 113 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. Nr 30, poz. 179, z 1991 r. Nr 94, poz. 422 i Nr 107, poz. 461, z 1992 r. Nr 54, poz. 254, z 1994 r. Nr 53, poz. 214, z 1995 r. Nr 4, poz. 17, Nr 34, poz. 163 i Nr 104, poz. 515, z 1996 r. Nr 59, poz. 269 i Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 80, poz. 499, Nr 88, poz. 554, Nr 106, poz. 680, Nr 123, poz. 779 i Nr 141, poz. 943, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 oraz z 1999 r. Nr 110, poz. 1255) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1**Krajowe podróże służbowe**

§ 1. 1. Przez krajową podróż służbową należy rozumieć wykonywanie przez policjanta czynności służbowych poza miejscowością stanowiącą siedzibę jednostki organizacyjnej Policji, w której policjant pełni służbę, zwaną dalej „stałym miejscem pełnienia służby”, w terminie i miejscu na terenie kraju określonych w poleceniu wyjazdu służbowego.

2. Polecenie odbycia krajowej podróży służbowej wydaje bezpośredni lub wyższy przełożony policjanta. Odbycie podróży służbowej samolotem wymaga zgody przełożonego właściwego w sprawach osobowych.

§ 2. 1. Z tytułu krajowej podróży służbowej policjantowi, z zastrzeżeniem ust. 2, przysługują:

- 1) diety na pokrycie zwiększonych kosztów wyżywienia,
- 2) zwrot kosztów przejazdu na trasie od stałego miejsca pełnienia służby do miejscowości stanowiącej cel podróży służbowej i z powrotem,
- 3) ryczałt na dojazdy środkami komunikacji miejscowej,
- 4) zwrot kosztów noclegów lub ryczałt za nocleg,
- 5) zwrot innych niezbędnych udokumentowanych wydatków.

2. Policjantowi, którego stałym miejscem pełnienia służby jest obszar gminy — w przypadku krajowej podróży służbowej w granicach administracyjnych tej gminy — przysługuje jedynie zwrot kosztów przejazdów, o których mowa w ust. 1 pkt 2.

3. W przypadku policjanta zamieszkałego poza stałym miejscem pełnienia służby przełożony, o którym mowa w § 1 ust. 2, może uznać, dla celów rozliczenia kosztów krajowej podróży służbowej, miejscowość zamieszkania jako stałe miejsce pełnienia służby, jeżeli:

- 1) policjant wykonuje stale lub głównie czynności służbowe poza miejscowością stanowiącą siedzibę jednostki organizacyjnej, w której pełni służbę, albo
- 2) spowoduje to zmniejszenie kosztów krajowej podróży służbowej.

4. Czas krajowej podróży służbowej, określony w poleceniu wyjazdu służbowego, obejmuje czas pomiędzy wyjazdem ze stałego miejsca pełnienia służby i powrotem do tego miejsca.

§ 3. Policjantowi przebywającemu w krajowej podróży służbowej przysługuje zwrot kosztów przejazdów do miejscowości zamieszkania i z powrotem w dniu wolnym od służby tylko wtedy, gdy spowoduje to zmniejszenie łącznych kosztów podróży. Warunek ten nie dotyczy policjanta przebywającego w krajowej podróży służbowej trwającej dłużej niż 10 dni.

§ 4. 1. Kwotę diety ustala się w wysokości określonej w przepisach w sprawie zasad ustalania oraz wysokości należności przysługujących pracownikom z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju, wydanych na podstawie Kodeksu pracy.

2. Jeżeli krajowa podróż służbowa trwa:

- 1) nie dłużej niż dobę i wynosi:
 - a) mniej niż 8 godzin — dieta nie przysługuje,
 - b) od 8 do 12 godzin — przysługuje 1/2 diety,
 - c) ponad 12 godzin — przysługuje dieta w pełnej wysokości,
- 2) dłużej niż dobę — za każdą dobę przysługuje dieta w pełnej wysokości, a za niepełną, ale rozpoczętą dobę:
 - a) do 8 godzin — przysługuje 1/2 diety,
 - b) ponad 8 godzin — przysługuje dieta w pełnej wysokości.

3. Dieta nie przysługuje:

- 1) za czas pobytu w stałym miejscu pełnienia służby lub zamieszkania bądź na leczeniu w zakładzie leczniczym,
- 2) w przypadkach, w których policjant otrzymuje bezpłatne wyżywienie w naturze lub równoważnik pieniężny w zamian za wyżywienie.

§ 5. 1. Przełożony określa środek transportu odpowiedni do odbycia krajowej podróży służbowej w poleceniu wyjazdu służbowego, uwzględniając posiadane przez policjanta uprawnienie do przejazdów bezpłatnych lub ulgowych, dogodność połączeń na danej tra-

sie oraz termin i pilność załatwienia czynności służbowej.

2. Zwrot kosztów przejazdu obejmuje cenę biletu określonego środka transportu wraz z opłatami dodatkowymi, z uwzględnieniem posiadanej przez policjanta ulgi na dany środek transportu, bez względu na to, z jakiego tytułu ulga przysługuje.

3. Zwrotu kosztów przejazdu wagonem sypialnym lub z miejscami do leżenia oraz przelotu samolotem dokonuje się policjantowi w wysokości udokumentowanej biletami.

§ 6. Na wniosek policjanta przełożony może wyrazić zgodę na przejazdy w krajowej podróży służbowej samochodem, który nie pozostaje w dyspozycji Policji. W takim przypadku policjantowi przysługuje zwrot kosztów przejazdu według stawek za 1 km przebiegu, określonych na podstawie przepisów w sprawie warunków ustalania i zasad zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów, nie będących własnością pracodawcy.

§ 7. 1. Za każdą rozpoczętą dobę pobytu w krajowej podróży służbowej policjantowi przysługuje ryczałt na pokrycie kosztów dojazdów środkami komunikacji miejscowej w wysokości 20% diety.

2. Ryczałt nie przysługuje, jeżeli policjant odbywa podróż służbową pojazdem służbowym lub samochodem, o którym mowa w § 6.

§ 8. 1. Za nocleg policjantowi przysługuje zwrot kosztów noclegu w wysokości stwierdzonej rachunkiem.

2. Policjantowi, któremu w czasie krajowej podróży służbowej nie zapewniono bezpłatnego noclegu lub zakwaterowania albo który nie przedłożył rachunku za pobyt w kwaterze prywatnej bądź w hotelu, przysługuje ryczałt za każdy nocleg w wysokości 150% diety.

3. Ryczałt za nocleg przysługuje wówczas, gdy nocleg trwał co najmniej 6 godzin przypadających w porze nocnej między godziną 22⁰⁰ a 6⁰⁰.

4. Zwrot kosztów noclegu lub ryczałt za nocleg nie przysługuje policjantowi:

- 1) za czas przejazdu wagonem sypialnym lub z miejscami do leżenia oraz za czas pobytu w stałym miejscu pełnienia służby, zamieszkania lub zameldowania na pobyt stały,
- 2) w razie gdy z miejscowości stanowiącej cel podróży służbowej istnieje dogodnie połączenie komunikacyjne umożliwiające codzienny powrót do stałego miejsca pełnienia służby, miejscowości zamieszkania lub zameldowania na pobyt stały, a czas przejazdu w obie strony nie przekracza dwóch godzin,
- 3) w razie wykonywania zadań służbowych w porze nocnej, o której mowa w ust. 3, z wyjątkiem przypadków, gdy zadania te wymagają korzystania z usług zakładów hotelarskich.

§ 9. 1. Policjantowi odbywającemu krajową podróż służbową przysznaje się na jego wniosek zaliczkę na niezbędne koszty podróży, z obowiązkiem jej rozliczenia w terminie 14 dni od dnia zakończenia podróży.

2. W szczególnie uzasadnionych przypadkach przełożony może wyrazić zgodę na przedłużenie okresu przewidzianego do rozliczenia pobranych zaliczek.

§ 10. Przepisy § 1—9 stosuje się odpowiednio w razie delegowania policjanta do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości oraz skierowania policjanta na obowiązkowe badania lekarskie lub psychologiczne, jeżeli ich przeprowadzenie nie jest możliwe w stałym miejscu pełnienia służby.

Rozdział 2

Zagraniczne podróże służbowe

§ 11. 1. Przez zagraniczną podróż służbową należy rozumieć wykonywanie czynności służbowych poza granicami kraju w terminie i miejscu określonych w poleceniu odbycia zagranicznej podróży służbowej, wydanym przez przełożonego właściwego w sprawach osobowych, za zgodą Komendanta Głównego Policji.

2. Jeżeli przemawia za tym cel wyjazdu bądź inne szczególne względy, polecenie odbycia zagranicznej podróży służbowej może wydać bezpośrednio Komendant Główny Policji.

3. Czas podróży, o której mowa w ust. 1, liczy się w razie odbywania jej środkami komunikacji:

- 1) lądowej — od chwili przekroczenia granicy państwowej w drodze za granicę do chwili przekroczenia jej w drodze powrotnej do kraju,
- 2) lotniczej — od chwili startu samolotu w drodze za granicę z ostatniego lotniska w kraju do chwili lądowania samolotu w drodze powrotnej na pierwszym lotnisku w kraju,
- 3) morskiej — od chwili wyjścia statku z portu polskiego do chwili wejścia statku w drogę powrotnej do portu polskiego.

4. Jeżeli przekroczenie granicy państwowej odbywa się poza miejscowością stanowiącą stałe miejsce pełnienia służby, za czas podróży od tej miejscowości do miejsca przekroczenia granicy i z powrotem policjantowi przysznają należności, o których mowa w § 1—9.

§ 12. Z tytułu zagranicznej podróży służbowej policjantowi przysznają:

- 1) diety na pokrycie kosztów żywienia i inne drobne wydatki,
- 2) zwrot kosztów noclegów, przejazdów i dojazdów,
- 3) zwrot kosztów leczenia oraz innych niezbędnych wydatków określonych przez przełożonego, który wydał polecenie odbycia zagranicznej podróży służbowej.

§ 13. 1. Dieta, o której mowa w § 12 pkt 1, przysługuje w wysokości obowiązującej dla docelowego państwa podróży służbowej.

2. Jeżeli zagraniczna podróż służbowa trwa:

- 1) nie dłużej niż dobę i wynosi:
 - a) do 8 godzin — przysługuje 1/3 diety,
 - b) ponad 8 do 12 godzin — przysługuje 1/2 diety,
 - c) ponad 12 godzin — przysługuje dieta w pełnej wysokości,
- 2) dłużej niż dobę:
 - a) za każdą pełną dobę przysługuje dieta w pełnej wysokości,
 - b) za niepełną, ale rozpoczętą dobę — przysługuje dieta w wysokości, o której mowa w pkt 1.

3. Kwotę diety zmniejsza się o koszt otrzymanego za granicą bezpłatnego wyżywienia, przyjmując, że każdy bezpłatny posiłek stanowi odpowiednio:

- 1) śniadanie — 15% diety,
- 2) obiad — 30 % diety,
- 3) kolacja — 30% diety.

4. Za każdy dzień (dobę) pobytu w szpitalu lub innym zakładzie leczniczym za granicą policjantowi przysługuje 25% kwoty diety.

§ 14. 1. Za nocleg policjantowi przysługuje zwrot poniesionych kosztów w wysokości stwierdzonej rachunkiem hotelowym, w granicach ustalonego na ten cel limitu.

2. W uzasadnionych przypadkach przełożony, który wydał polecenie odbycia zagranicznej podróży służbowej, może wyrazić zgodę na zwrot kosztów noclegu stwierdzonych rachunkiem, w wysokości przekraczającej limit, o którym mowa w ust. 1.

3. Policjantowi, który nie korzystał z noclegu w hotelu, przysługuje ryczałt za każdy nocleg w wysokości 25% limitu, o którym mowa w ust. 1.

4. Zwrot kosztów noclegu lub ryczałt za nocleg nie przysługują za czas przejazdu oraz gdy policjantowi zapewniono bezpłatny nocleg.

§ 15. Wysokość diet, o których mowa w § 13, oraz limitów na pokrycie kosztów noclegu, o których mowa w § 14, określają przepisy w sprawie zasad ustalania oraz wysokości należności przysługujących pracownikom z tytułu podróży służbowej poza granicami kraju, wydane na podstawie Kodeksu pracy.

§ 16. Do przejazdów odbywanych w czasie zagranicznych podróży służbowych stosuje się odpowiednio przepisy § 5 ust. 1 i 2 oraz § 6.

§ 17. 1. Policjantowi przysługuje ryczałt na pokrycie poniesionych kosztów dojazdu z dworca i do dworca kolejowego, autobusowego, portu lotniczego lub morskiego w miejscowości docelowej za granicą oraz

w każdej innej miejscowości, w której policjant korzystał z noclegu, w wysokości jednej diety.

2. Policjantowi korzystającemu za granicą z dojazdów środkami komunikacji miejscowej przysługuje ryczałt na pokrycie ich kosztów w wysokości 10% diety za każdą rozpoczętą dobę pobytu w zagranicznej podróży służbowej.

§ 18. Sumę należności pieniężnych przysługujących policjantowi z tytułu zagranicznej podróży służbowej zmniejsza się o kwotę środków pieniężnych otrzymanych od strony zagranicznej na cele związane z finansowaniem kosztów tej podróży.

§ 19. Jeżeli zagraniczna podróż służbowa trwa ponad 30 dni lub gdy państwem docelowym jest państwo pozaeuropejskie, przełożony może wyrazić zgodę na zwrot kosztów przewozu samolotem bagażu osobistego o wadze do 30 kg, liczonej łącznie z wagą bagażu opłaconego w cenie biletu.

§ 20. 1. W razie choroby policjantowi przysługuje zwrot udokumentowanych kosztów leczenia za granicą oraz lekarstw.

2. Nie podlegają zwrotowi koszty lekarstw, których nabycie za granicą nie było konieczne, koszty leczenia z zakresu kosmetyki oraz nabycia protez ortopedycznych, dentystrycznych, zakupu okularów.

3. Zwrot kosztów leczenia następuje ze środków finansowych Policji.

4. W razie zgonu policjanta za granicą Policja pokrywa koszty transportu zwłok do kraju.

§ 21. 1. Policjant odbywający zagraniczną podróż służbową otrzymuje zaliczkę w walucie obcej na niezbędne koszty podróży i pobytu poza granicami kraju. Za jego zgodą zaliczka może być wypłacona w walucie polskiej w wysokości stanowiącej równowartość zaliczki obliczonej w walucie obcej.

2. Rozliczenia kosztów zagranicznej podróży służbowej należy dokonać w walucie otrzymanej zaliczki, w walucie wymiennej albo w walucie polskiej, w terminie 14 dni od dnia zakończenia podróży.

3. Do rozliczenia należy załączyć dokumenty (rachunki) potwierdzające poszczególne wydatki; nie dotyczy to diet oraz wydatków objętych ryczałtami. Jeżeli uzyskanie dokumentu (rachunku) nie było możliwe, policjant jest obowiązany złożyć pisemne oświadczenie o dokonanych wydatku i przyczynach braku jego udokumentowania.

§ 22. 1. Obsługę finansową zagranicznej podróży służbowej, w zakresie wynikającym z § 21, realizuje, z zastrzeżeniem ust. 2, jednostka organizacyjna Policji, w której policjant odbywający podróż służbową pełni służbę.

2. W przypadkach, o których mowa w § 11 ust. 2, obsługę finansową zagranicznej podróży służbowej realizuje Komenda Główna Policji.

Rozdział 3

Przeniesienia służbowe

§ 23. Przez przeniesienie służbowe należy rozumieć dokonane z urzędu przeniesienie policjanta do pełnienia służby w innej miejscowości, zwanej dalej „nowym miejscem pełnienia służby”.

§ 24. 1. Z tytułu przeniesienia służbowego policjantowi przysługują:

- 1) diety dla niego i członków rodziny, o których mowa w art. 89 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. Nr 30, poz. 179, z 1991 r. Nr 94, poz. 422 i Nr 107, poz. 461, z 1992 r. Nr 54, poz. 254, z 1994 r. Nr 53, poz. 214, z 1995 r. Nr 4, poz. 17, Nr 34, poz. 163 i Nr 104, poz. 515, z 1996 r. Nr 59, poz. 269 i Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 80, poz. 499, Nr 88, poz. 554, Nr 106, poz. 680, Nr 123, poz. 779 i Nr 141, poz. 943, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 oraz z 1999 r. Nr 110, poz. 1255) za czas przejazdu i pierwszą dobę pobytu w nowym miejscu zamieszkania,
- 2) ryczałt na pokrycie kosztów przejazdu do nowego miejsca zamieszkania osób, o których mowa w pkt 1,
- 3) zasiłek osiedleniowy,
- 4) ryczałt z tytułu przeniesienia,
- 5) zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego.

2. Policjantowi przeniesionemu służbowo, który nie przesiedlił się do nowego miejsca pełnienia służby i nie posiada uprawnień do bezpłatnych przejazdów lub zwrotu kosztów dojazdu, przysługuje ryczałt na pokrywanie kosztów dojazdu do nowego miejsca pełnienia służby w wysokości ceny miesięcznego biletu za przejazd środkiem publicznego transportu kolejowego lub autobusowego.

3. Ryczałt, o którym mowa w ust. 2, nie przysługuje policjantowi, który w nowym miejscu pełnienia służby odmówił przyjęcia tymczasowej kwatery.

4. Policjantowi, który w związku z przeniesieniem służbowym przesiedlił się do nowego miejsca pełnienia służby lub miejscowości pobliskiej bez rodziny, przysługuje po upływie każdego miesiąca rozłąki ryczałt na pokrycie kosztów jednorazowego przejazdu w celu odwiedzenia rodziny i z powrotem w wysokości ceny biletów za przejazd w klasie II pociągu pospiesznego, a gdy na danej trasie lub jej odcinku brak jest połączeń kolejowych, w wysokości ceny biletów za przejazd środkiem publicznego transportu autobusowego.

§ 25. Wysokość należności, o których mowa w § 24 ust. 1 pkt 1 i 2, ustala się według stawek i cen obowiązujących w dniu przesiedlenia się policjanta. Przepisy § 4 ust. 1—3, § 5 ust. 2 i § 24 ust. 4 stosuje się odpowiednio.

§ 26. 1. Policjantowi, który w związku z przeniesieniem służbowym przesiedlił się na pobyt stały do nowego miejsca pełnienia służby lub miejscowości pobliskiej, przysługuje zasiłek osiedleniowy w wysokości:

- 1) 300% uposażenia — jeżeli policjant przesiedlił się z członkami rodziny,
- 2) 100% uposażenia — jeżeli policjant jest samotny,
- 3) 50% uposażenia — jeżeli policjant przesiedlił się bez członków rodziny.

2. Przez uposażenie, o którym mowa w ust. 1, należy rozumieć miesięczne uposażenie zasadnicze wraz z dodatkami o charakterze stałym, przysługujące policjantowi w dniu jego przesiedlenia się, zwane dalej „uposażeniem”.

3. Policjantowi, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, przysługuje wyrównanie do pełnej wysokości zasiłku po przesiedleniu się członków rodziny.

§ 27. 1. Policjantowi, który w związku z przeniesieniem służbowym przesiedlił się do tymczasowej kwatery przydzielonej w nowym miejscu pełnienia służby lub w miejscowości pobliskiej, przysługuje ryczałt z tytułu przeniesienia w wysokości 50% uposażenia.

2. Policjantowi, który po otrzymaniu ryczałtu z tytułu przeniesienia przesiedlił się na warunkach, o których mowa w § 26 ust. 1 pkt 1 lub 2, przysługuje zasiłek osiedleniowy odpowiednio w wysokości 250% lub 50% uposażenia.

3. Ryczałt, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje policjantowi, który z tytułu przeniesienia otrzymał uprzednio zasiłek osiedleniowy.

§ 28. W razie zbiegu uprawnień obojga małżonków będących policjantami do należności, o których mowa w § 24 ust. 1, należności te wypłaca się tylko z jednego tytułu w wysokości wyższej. Jeżeli pobrano je w wysokości niższej, wypłaca się odpowiednie wyrównanie.

§ 29. 1. Koszty przewozu urządzenia domowego, o których mowa w § 24 ust. 1 pkt 5, podlegają zwrotowi w wysokości stwierdzonej rachunkiem.

2. Zwrot kosztów, o których mowa w ust. 1, obejmuje koszty opakowania, prac załadunkowych i wyładunkowych oraz transportu.

§ 30. Należności, o których mowa w § 26, 27 i 29, nie przysługują w razie przeniesienia służbowego policjanta do poprzedniego miejsca pełnienia służby, w którym on sam lub członek jego rodziny nadal posiada dom lub samodzielny lokal mieszkalny, bądź do miejscowości, w której są oni zameldowani na pobyt stały.

§ 31. Policjantowi przeniesionemu do pełnienia służby w innej miejscowości na własną prośbę przełożony właściwy w sprawach osobowych może przyznać należności jak z tytułu przeniesienia służbowego, w ca-

łości lub w części, jeżeli są spełnione pozostałe warunki wymagane do ich otrzymania i przemawiają za tym szczególne okoliczności.

§ 32. Przepisów § 23—31 nie stosuje się do policjanta w służbie kandydackiej.

§ 33. 1. Należności, o których mowa w § 24—30, wypłaca, na pisemny wniosek policjanta, jednostka organizacyjna Policji, do której został on przeniesiony.

2. Do wniosku o wypłatę należności, o których mowa w § 26 i 27, policjant załącza dokument potwierdzający fakt jego zameldowania w nowym miejscu zamieszkania, a w razie potrzeby — małżonka i małoletnich dzieci pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym bądź w dalszej kolejności innych członków rodziny — odpowiednio:

- 1) na pobyt stały, jeżeli wniosek dotyczy zasiłku osiedleniowego,
- 2) na pobyt czasowy powyżej dwóch miesięcy, jeżeli wniosek dotyczy ryczałtu z tytułu przeniesienia.

Rozdział 4

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 34. Policjantowi przeniesionemu służbowo przed dniem wejścia w życie rozporządzenia należności z tego tytułu przyznaje się na zasadach określonych w dotychczasowych przepisach.

§ 35. Traci moc zarządzenie nr 46 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 10 maja 1991 r. w sprawie należności funkcjonariuszy Policji, Urzędu Ochrony Państwa i Straży Granicznej z tytułu podróży służbowych na terenie kraju oraz z tytułu przeniesień służbowych (Dz. Urz. MSW Nr 2, poz. 44 i Nr 3, poz. 91) — w zakresie dotyczącym policjantów.

§ 36. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji:

M. Biernacki

734

OBWIESZCZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 21 lipca 2000 r.

o sprostowaniu błędów.

Na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 30 grudnia 1950 r. o wydawaniu Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej i Dziennika Urzędowego Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” (Dz. U. Nr 58, poz. 524, z 1991 r. Nr 94, poz. 420 i z 1993 r. Nr 7, poz. 34) prostuje się następujące błędy:

- 1) w ustawie z dnia 26 maja 2000 r. o zmianie ustawy o niektórych formach popierania budownictwa mieszkaniowego oraz o zmianie ustawy o pracowniczych ogrodach działkowych (Dz. U. Nr 50, poz. 581) w art. 1 w pkt 4 pod lit. a) zamiast wyrazu „polityki” powinien być wyraz „gospodarki”;

- 2) w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 czerwca 2000 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie utworzenia prokuratur apelacyjnych, okręgowych i rejonowych oraz ośrodków zamiejscowych prokuratur (Dz. U. Nr 49, poz. 578) w § 1 w pkt 2 pod lit. a) zamiast wyrazów „z ulicą Murokowską, dalej ulicą Murokowską” powinny być wyrazy „z ulicą Murckowską, dalej ulicą Murckowską”, a zamiast wyrazu „Brykowską” powinien być wyraz „Brynowska”.

Prezes Rady Ministrów: *J. Buzek*